

[Aksel Larsen.]

liard, medens finansministeren er kommet noget højere op med sine detailberegninger.

Det kan jo ikke nytte noget, at man regner det sådan ud: nu påstår vi, at vi giver 1,1 milliard, altså 1.100 millioner, til lønmodtagerne — jeg tillader mig som sagt at tvivle på, at det bliver så meget — og så skal de ikke betale mere end ca. halvdelen af, hvad disse indirekte skatter kommer til at give. På den måde kan man ikke regne det ud. Man må da tænke på, at en væsentlig del af de beskedne lønforhøjelser, der kommer, vil blive anvendt til at købe forbrugsbeskattede varer for, og så bliver jo disse lønforhøjelser beskåret også med den slags forbrugsafgifter. Dertil kommer, at masser af dem, der får disse lønforhøjelser, skal betale bunden opsparring — det forekommer mig, at den højtærede finansminister heller ikke havde den bundne opsparring med i sine beregninger.

Jeg har aldeles ikke overdrevet, når jeg siger, som jeg har sagt i mit forslag til dagsorden, og som jeg også sagde i min tale, at man gør disse pristalsbestemte lønreguleringer delvis illusoriske. Jeg ved ikke, hvorfra ministeren har den opfattelse, som han gav udtryk for, at jeg havde overdrevet langt mere end det ærede medlem hr. Poul Møller, som sagde, at det meste af lønforhøjelserne ville blive frataget arbejderne.

Må jeg for resten i denne forbindelse minde om den debat, vi havde ved første behandling, hvor den højtærede minister blev så vred, fordi jeg havde talt om, at dette her lignede tyveri. Jeg kunne lide, at ministeren havde været til stede, da vi i udvalget havde besøg af en deputation fra Bryggeriarbejdernes Forbund med formanden i spidsen; han er, så vidt jeg ved, en partifælle af den højtærede finansminister. Formanden sagde ganske vist ikke, at dette var tyveri, men han sagde, at det var snyderi; så ved jeg ikke, om snyderi lyder så forfærdelig meget bedre i den højtærede finansministers ører end tyveri. Jeg tror det ikke.

Nu får jeg igen at vide af den højtærede finansminister, hvad han ganske vist har sagt før, at det, det efter hans opfattelse drejer sig om, er, at regeringen med sine velsignelsesrige foranstaltninger, ikke mindst

helhedsløsningen, har genoprettet balancen i Danmarks økonomi, og denne balance skal holdes, og det er derfor, man kommer med disse lovforslag om afgiftsforhøjelser.

Ja, men så tillader jeg mig at erindre om, hvad den højtærede statsminister sagde i går i dette hus ved et møde med venstres ungdom. Jeg beder om tilladelse til et kort citat. Den højtærede statsminister sagde:

„Vor økonomi kan bære, at der med pristalsportion og anden omgang af helhedsløsningen gives 1,6 millioner danskere ca. 1 milliard kroner.

Det er helt i orden, men det, vi ikke kan acceptere, er, at der skal betales 190 mill. kr. ud af statens kasse til lønninger, uden at vi skaffer disse penge.“

Statsministeren har her fremstillet det, som om det udelukkende var et statsfinansielt problem, at man skal skaffe disse penge til lønninger. Men det har intet med Danmarks økonomi at gøre. Den er i sin bedste orden, også selv om man ikke havde foretaget dette indgreb. Jeg overlader til den højtærede statsminister og den højtærede finansminister at forsøge at finde ud af, hvem af dem der har mest ret, eller hvilket argument man vil anvende i fremtiden.

Jeg anbefaler mit dagsordensforslag til vedtagelse, selv om det ærede medlem hr. Retoft hellere havde set det formuleret noget anderledes. Det er jo altid svært at gøre en socialdemokratisk ordfører tilfreds, når man stiller et forslag til dagsorden, som hans parti eller den regering, hvori hans parti er repræsenteret, ikke kan godkende.

Iver Poulsen: Jeg har både ved første behandling og ved anden behandling i dag givet klart udtryk for, at de uafhængige vil stemme imod disse lovforslag, når de kommer til endelig behandling i morgen, og derfor ser jeg ingen anledning til, at vi skulle stemme for det dagsordensforslag, der foreligger. Vi vil afholde os fra at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om overgang til næste sag på dagsordenen af Aksel Larsen (se sp. 2986) forkastedes med 89 stemmer mod 11; 72 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.